Lietas Nr. C26268416
Lietas arhīva Nr. C-0846-17/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknes tiesas tiesnese T.Maļinovska

2017.gada 11.maijā izskatīja rakstveida procesā Rēzeknē, Dārzu ielā 24 civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrības (turpmāk – AAS) "BTA Baltic Insurance Company", reģistrācijas Nr.40103840140, maza apmēra prasībā pret Rēzeknes pilsētas pašvaldību par zaudējumu EUR 772,83 piedziņu,

Aprakstošā daļa :

AAS "BTA Baltic Insurance Company" 2016.gada 19.decembrī iesniedza tiesā prasības pieteikumu par zaudējumu 772,83 piedziņu no Rēzeknes pilsētas pašvaldības.

Prasībā norādīja, ka 2008.gada 28.aprīlī /adrese/ tika appludināts dzīvoklis Nr.32, kas ir apdrošināts AAS "BTA Baltic Insurance Company" (iepriekš AAS "BTA"; turpmāk tekstā arī – prasītājs). Apdrošināšanas līguma noslēgšanu apliecina īpašuma apdrošināšanas polise ar sēriju 75-12 un Nr.158903. Apdrošināšanas līgums tika noslēgts uz laiku no 2007.gada 12.decembra līdz 2008.gada 11.decembrim, apdrošinot uguns, šķidruma vai tvaika noplūdes, dabas stihisko postu un trešo personu prettiesiskas rīcības riskus.

Apdrošināšanas līguma darbības laikā apdrošinājuma ņēmēja /pers. C/ vērsās pie prasītāja ar atlīdzības pieteikumu par īpašuma bojājumiem vai bojāeju, norādot, ka ir iestājies apdrošināšanas risks. SIA "Rēzeknes Namsaimnieks", apsekojot dzīvokli pēc adreses /adrese/, konstatēja, ka 2008.gada 28.aprīlī dzīvoklis ir appludināts. To apliecina SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" 2008.gada 28.aprīļa un 2008.gada 6.maija akti. Aktos norādīts, ka uz vietas ir noskaidrots ūdens noplūdes cēlonis, proti, dzīvoklī, pēc adreses /adrese/, virtuves istabā plīsis aukstā ūdens ekscentrs, ka rezultātā tika appludināta dzīvokļa Nr.32 virtuve un daļa dzīvojamās istabas, bojājot griestu, sienas un grīdas apdari, kā arī tika sabojātas durvis.

Ņemot vērā nekustamajam īpašumam radītos bojājumus un telpu faktiskās platības, SIA "Izitek" sastādīja remonta darbu tāmi Nr.32, nosakot kopējās remontdarbu izmaksas appludināšanas rezultātā radīto bojājumu novēršanai Ls 1317,56 (EUR 1874,72) apmērā.

Izpildot savas saistības un pamatojoties uz apdrošināšanas līgumu, SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" sastādītajiem aktiem, SIA "Izitek" sastādīto remonta darbu tāmi, AS "Hansabanka" 2008.gada 4.jūnija piekrišanu, prasītājs 2008.gada 16.jūnijā, ņemot vērā, ka nekustamais īpašums nebija apdrošināts pilnā vērtībā (zemapdrošināšanas koeficients – 57,60%) un ņemot vērā apdrošināšanas līgumā noteikto pašrisku Ls 100,00 apmērā, izmaksāja cietušajai personai apdrošināšanas atlīdzību Ls 658,91 (EUR 937,54) apmērā.

Par minētajiem zaudējumiem, saskaņā ar SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" sastādītajiem aktiem, ir atbildīgs dzīvokļa, kas atrodas pēc adreses /adrese/, īpašnieks.

Atbilstoši Zemesgrāmatā pieejamajai informācijai, dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieks ir Rēzeknes pilsētas pašvaldība, reģistrācijas Nr. 90000025465. Atsevišķs nodalījums dzīvoklim Nr.35 uz appludināšanas notikuma brīdi nebija izveidots, tādējādi Rēzeknes pilsētas pašvaldība (turpmāk tekstā – atbildētāja) ir atzīstama par atbildētāju konkrētajā lietā un tai ir piekritīgs zaudējumu atlīdzināšanas pienākums.

Prasītājs vairākkārt ir vērsies pie atbildētājas ar pretenzijas vēstulēm, aicinot segt radušos zaudējumus. Atbildētāja, atsaucoties uz prasītāja aicinājumiem, zaudējumu atlīdzināšanas pienākumu ir noraidījusi, uzskatot, ka tai nav piekritīgs zaudējumu atlīdzināšanas pienākums. Atbildētāja zaudējumus nav segusi.

Atbildētāja kā dzīvokļa īpašniece par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem atbild civiltiesiskajā kārtībā. No SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" sastādītajiem aktiem skaidri izriet, ka ūdens noplūdes cēlonis ir atsevišķajā dzīvokļa īpašumā Nr.35 plīsušais ekscentrs, tādējādi atbildīga par ūdens noplūdes sekām ir konkrētās ūdens komunikācijas īpašniece, šajā gadījumā- atbildētāja.

Prasītājs norāda, ka atbildētājas norāde uz to, ka dzīvoklim Nr.35 ir īrniece, nav pamatota, jo īres līgums regulē izīrētāja un īrnieka savstarpējās attiecības. Īres līgums nevar izslēgts vai ierobežot normatīvo aktu, kas tieši regulē dzīvokļa īpašnieka atbildību, piemērošanu.

Prasītājs, ievērojot Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2010.gada 29.septembra spriedumā lietā Nr.SKC-191 norādīto, ka pievienotās vērtības nodokļa maksājumi atzīstami par atlīdzināmiem tikai tad, ja tie ir pierādīti ar attiecīgiem dokumentiem par šādu maksājumu veikšanu, prasītājs par EUR 164,71 (Ls 115,76, kas kā pievienotās vērtības nodoklis norādīts remontdarbu kalkulācijā (piemērojot zemapdrošināšanas koeficientu – 57,60%)) labprātīgi samazina pretenzijās norādīto summu, līdz ar to prasījuma summa ir EUR 772,83.

2014.gada 27.oktobrī "BTA Insurance Company" SE (iepriekš AAS "BTA") kā meitas uzņēmumu nodibināja AAS "BTA Baltic Insurance Company", kuras vienīgais akcionārs un īpašnieks ir "BTA Insurance Company" SE.

2014.gada 29.decembrī starp "BTA Insurance Company" SE un AAS "BTA Baltic Insurance Company" tika noslēgts Reorganizācijas līgums, saskaņā ar kuru puses vienojās veikt reorganizāciju – sadalīšanu, nodalot, tādējādi, ka no sadalāmās sabiedrības ("BTA Insurance Company" SE) tiek nodalīta un iegūstošajai sabiedrībai (AAS "BTA Baltic Insurance Company") tiek nodota manta – aktīvi, pasīvi, tiesības un saistības, kas veido Baltijas biznesu (3.1.punkts), tostarp saistības, kas izriet vai var izrietēt no apdrošināšanas līgumiem prasības noilguma noteiktajā periodā (3.1.2.punkts). Saskaņā ar minētajā līgumā iekļautajām definīcijām, Baltijas bizness nozīmē sadalāmās sabiedrības saimnieciskās darbības veidu, kas sastāv no Sadalāmās sabiedrības veiktās komercdarbības Latvijā, Lietuvā un Igaunijā.

Ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2015.gada 1.jūlija lēmumu Nr.6-12/118251 "BTA Insurance Company" SE reorganizācija – sadalīšana, nodalot daļu mantas un pievienojot to prasītājam ir apstiprināta un veikti attiecīgi ieraksti komercreģistrā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iespējamās prasījuma tiesības saistībā ar iepriekš minēto īpašuma apdrošināšanas līgumu, kas noslēgts Latvijā, ir nodalītas prasītājam.

Pamatojoties uz likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Civillikuma 3., 944., 1770., 1775.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma

14.pantu, Civilprocesa likuma 129., 130., 195.pantu, prasītājs lūdz tiesu - piedzīt no atbildētājas par labu AAS "BTA Baltic Insurance Company" zaudējumus EUR 772,83 apmērā un visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas līdz sprieduma izpildei vai izsoles dienai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs nevēlas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Atbildētāja Rēzeknes novada pašvaldība 24.01.2017. iesniedza tiesā savus rakstveida paskaidrojumus par prasību (l.l.66.-71.), kur norādīja, ka prasību neatzīst, pamatojot ar to, ka starp atbildētāju un /pers. K/ 1993.gada 15.decembrī tika noslēgts Dzīvojamās telpas īres līgums par Rēzeknes pilsētas domei piederošā nekustamā īpašuma /adrese/, īri. Saskaņā ar īres līguma 5.1.1. apakšpunktu, īrniece apņemas ievērot dzīvojamo telpu lietošanas un piemājas teritorijas uzturēšanas noteikumus; saudzīgi izturēties pret māju, tās iekārtām un koplietošanas telpām.

Īres līguma 5.1.2. apakšpunktā ir noteikti īrnieces pienākumi, proti, uzturēt kārtībā dzīvojamo telpu un veikt par saviem līdzekļiem tās kārtējo remontu: griestu balsināšanu, sienu tapsēšanu vai krāsošanu, logu rāmju un durvju krāsošanu, iestiklošanu, grīdu, radiatoru, cauruļvadu krāsošanu dzīvojamās telpas iekšpusē, kā arī dzīvokļa iekšējās elektroinstalācijas, krānu un ūdens sajaucēju, dušas, izlietnes, vannas un sēdpodu remontu un nomaiņu.

No SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" iesniegtajiem Finanšu datiem un veikto maksājumu saraksta ir redzams, ka 2008.gada aprīlī dzīvokli Nr.35, pēc adreses /adrese/, izmantoja tā īrniece /pers. K/, kura arī veica maksājumus par pakalpojumiem.

Atbildētāja uzskata, ka pat pieņemot, ka prasītāja aprakstītie notikumi ir norisinājušies, atbildētājai neiestājas pienākums atlīdzināt radušos zaudējumus. Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi: 1) personas prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība); 2) zaudējumu esamība un to apmērs; 3) cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem.

Šajā gadījumā atbildētāja, noslēdzot īres līgumu ar /pers. K/, nav rīkojusies prettiesiski, atbildētāja rīkojās ar /pers. K/ noslēgtā īres līguma ietvaros, paļāvās uz to, ka /pers. K/ pilda ar noslēgto Īres līgumu uzņemtās saistības, līdz ar to arī atbildētājai nav pamata atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājam nodarīti trešās personas rīcības rezultātā. Tostarp arī nav pierādīts cēloniskais sakars starp atbildētājas rīcību un zaudējumiem. Atbildētāja ir izpildījusi tai normatīvajos aktos uzliktos pienākumus, proti, noslēgusi īres līgumu ar personu, kura faktiski lietoja un valdīja nekustamo īpašumu pēc adreses /adrese/. Savus iebildumus pret prasību atbildētāja apstiprina ar 15.15.1993. Dzīvojamās telpas līgumu, veikto maksājumu sarakstu un finanšu datu izdruku.

Rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja nevēlas, lai notiktu lietas uzklausīšana tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250 ^{25}.panta otrā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

No lietas materiāliem redzams, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22} panta pirmo daļu 2016.gada 22.decembrī prasītājam un atbildētājai ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim (l.l.61.-64.).

Ar Rēzeknes tiesas tiesnese s T.Maļinovskas 2016.gada 15.marta lēmumu civillietas izskatīšana nozīmēta rakstveida procesā uz 11.05.2017. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu 2017.gada 15.martā pusēm ir paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (l.l.65.).

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma pilnībā sekojošo apsvērumu dēļ:

Motīvu daļa :

Konstatēts, ka starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts apdrošināšanas līgums un izsniegta īpašuma apdrošināšanas polise Nr.158903, uz kuras pamata bija apdrošināts dzīvoklis pret uguns, šķidruma vai tvaika noplūdes, dabas stihisko postu un trešo personu prettiesiskas rīcību, /adrese/. Polises darbības termiņš tika noteikts no 12.12.2007. līdz 11.12.2008. (l.l.9.).

2008.gada 28.aprīlī apdrošinātais dzīvoklis /adrese/ tika appludināts, līdz ar to saskaņā ar noslēgto apdrošināšanas līgumu ir iestājies apdrošināšanas gadījums. Par minēto gadījumu apdrošinājuma ņēmēja /pers. C/ vērsās pie prasītāja ar atlīdzības pieteikumu par īpašuma bojājumiem vai bojāeju (l.l.10.), lūdzot prasītāju atlīdzināt nodarītos zaudējumus.

Lietas materiālos atrodas 2008.gada 28.aprīļa SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" akts, kurā ir noradīts, ka 2008.gada 28.aprīlī notika ūdens sūce no griestiem, kurā SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" tika izsaukts, pēc adreses /adrese/. Augšējā stāva dzīvokļa Nr.35 virtuves istabā plīsa aukstā ūdens ekscentrs, kā rezultātā tika appludināta virtuve un daļa dzīvojamās istabas dzīvoklī Nr.32. Tika noslēgts aukstā ūdens stāvvads (l.l.13.).

Lietas materiālos ir arī SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" 2008.gada 06.maija akts "Par dzīvokļa appludināšanu", kurā norādīts, ka SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" apsekoja dzīvokli pēc adreses /adrese/. Apsekošanas rezultātā tika konstatēts, ka dzīvoklis tika appludināts, kā rezultātā tika bojāta virtuve un daļa dzīvojamās istabas, bojājot griestu, sienas un grīdas apdari, kā arī tika sabojātas durvis. Apdrošinātais dzīvoklis tika appludināts no dzīvokļa Nr.35, īrnieks /pers. K/ (l.l.14.).

Ņemot vērā nekustamajam īpašumam radītos bojājumus un telpu faktisko platību, SIA "Izitek" 02.06.2008. sastādīja remonta darbu tāmi Nr.32, nosakot kopējās remontdarbu izmaksas appludināšanas rezultātā radīto bojājumu novēršanai EUR 1874,72 apmērā (l.l.19.-20.). Prasītājs 2008.gada 04.jūnijā sastādīja Aprēķinu pie lietas Nr.12-34-0003/01-2008, kurā aprēķināja izmaksājamo atlīdzību /pers. C/ Ls 658,91 (EUR 937,54) apmērā (l.l.21.)

Izpildot savas saistības un pamatojoties uz apdrošināšanas līgumu, SIA "Rēzeknes Namsaimnieks" sastādītajiem aktiem, SIA "Izitek" sastādīto remonta darbu tāmi, AS "Hansabanka" 2008.gada 4.jūnija piekrišanu (l.l.22), prasītājs 2008.gada 16.jūnijā, ņemot vērā, ka nekustamais īpašums nebija apdrošināts pilnā vērtībā (zemapdrošināšanas koeficients – 57,60%) un ņemot vērā apdrošināšanas līgumā noteikto pašrisku Ls 100,00 apmērā, izmaksāja cietušajai personai apdrošināšanas atlīdzību Ls 658,91 (EUR 937,54) apmērā (l.l.47.)

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 1.pants noteic, ka apdrošināšanas līgums ir apdrošinātāja un apdrošinājuma ņēmēja vienošanās, saskaņā ar kuru apdrošinājuma ņēmējs uzņemas saistības maksāt apdrošināšanas prēmiju līgumā noteiktajā veidā, termiņos un apmērā, kā arī izpildīt citas līgumā noteiktās saistības un apdrošinātājs uzņemas saistības, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, izmaksāt līgumā norādītajai personai apdrošināšanas atlīdzību atbilstoši apdrošināšanas līgumam.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim [...].

Starp pusēm pastāv strīds par atbildētājas pienākumu segt prasītājam zaudējumus, kas nodarīti trešajai personai.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas minētos zaudējumu, pamatojoties uz likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 01.01.2011.) 15.pantu un

Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 01.01.2011.) 14.pantu.

Ņemot vērā, ka ar dzīvokļa appludināšanas brīdi biedrībai prasītājam bija radies zaudējumu atlīdzināšanas pienākums, atbilstoši Civillikuma 3.pantam, par civiltiesiskās attiecības rašanās brīdi atzīstams zaudējumu nodarīšanas (dzīvokļa appludināšanas) brīdis.

Līdz ar to strīda izšķiršanā piemērojama likuma norma, kas bija spēkā uz zaudējumu nodarīšanas brīdi.

Atbilstoši likuma "Par dzīvokļa īpašumu" (redakcija: 01.05.2004. - 31.12.2009.) 15.pantam dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai, ja tāda ir nodibināta, un nekustamā īpašuma bojāšanu atbild civiltiesiskajā, sabiedrības statūtos vai savstarpējā līgumā noteiktajā kārtībā.

Minēta likuma 6. pants nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks ir fiziskā vai juridiskā persona, kas likumīgi ieguvusi dzīvokļa īpašumu daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokļi pieder vairākiem īpašniekiem, un reģistrējusi šo īpašumu zemesgrāmatā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteiktajam, pierādīšanas pienākums (lat. onus probandi – pierādījumu nasta) vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības (Līcis A., Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Mācību līdzeklis tiesību zinātņu studentiem. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 72.lpp.).

Prasītājs, atsaucoties uz Dzīvokļa īpašuma likumu un tajā minētajiem dzīvokļa īpašnieka pienākumiem, nav iesniedzis pierādījumus, ka atbildētāja- Rēzeknes pilsētas pašvaldība ir dzīvokļa īpašuma Nr.35 /adrese/, īpašniece. Kā arī no lietā esošā zemesgrāmatas nodalījuma par nekustamo īpašumu /adrese/ var secināt, ka atsevišķs nodalījums dzīvoklim nr.35 nav izveidots, minēto atzīst arī prasītājs savā prasībā (l.l.5.).

Fakts, ka atbildētājai pieder nekustamais īpašums – ēka /adrese/ (l.l.32.), neliecina par to, ka konkrētais dzīvokļa īpašums pieder atbildējai, līdz ar to nedod tiesisku pamatu šajā gadījumā piemērot likuma "Par dzīvokļa īpašumu" normas, jo saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 6.pantu īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu ir nodibināmas ar iegūšanu un ierakstīšanu zemesgrāmatā, kas tādējādi rada dzīvokļa īpašniekam likumā noteiktos pienākumus un tiesības.

Par to, ka ēkas vai būves piederība pašvaldībai nenosaka automātiski dzīvokļa īpašuma šajā ēkā piederību pašvaldībai liecina arī likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pants, kura 7., 8.daļas nosaka valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākumu pārvaldīt dzīvojamo māju , bet sestā daļa nosaka, ka šā panta pirmās, otrās, trešās, ceturtās un piektās daļas noteikumi par privatizētā objekta īpašnieka pienākumiem attiecas arī uz valsti vai pašvaldību, ja tā ir dzīvokļa īpašnieks.

Tātad likums paredz, ka valsts vai pašvaldība var būt tieši dzīvokļa īpašnieks. Savukārt dzīvokļa īpašuma un dzīvokļa īpašnieka definīcijas ir noteiktas likumā "Par dzīvokļa īpašumu" 1., 2., 3. , 4., 6.pantos. No minētājām normām izriet, ka valstij vai pašvaldībai kā dzīvokļa īpašniekam ir nepieciešams iegūt dzīvokļa īpašumu un reģistrēt šo dzīvokļa īpašumu zemesgrāmatā.

Kā jau tika minēts dzīvokļa īpašums nr.35 /adrese/, nav ierakstīts zemesgrāmatā uz atbildētājas vārda, un atsevišķs nodalījums dzīvoklim nr.35 vispār nav izveidots. Līdz ar to, minētas likumu normas, kas nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus, nav attiecināmas uz atbildētāju.

Civillikuma 2359.pants, uz kuru atsaucās atbildētāja, nav piemērojams šajā gadījumā, jo nav konstatēts Civillikuma 2358.pantā noradītais – zaudējumu nodarīšana ar izmešanu, izliešanu vai nokrišanu (deiecta et affusa, posita et suspecta) uz ielas vai citā vietā, kur uzturas vai staigā cilvēki (Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskajā redakcijā. Rīga, 2000, 640.-641.lpp.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā zaudējumi atlīdzināmi saskaņā ar Civillikuma 1770.-1792. pantiem

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Mūsdienu tiesību teorijā ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasījumu un piedziņas pamati ir sekojoši:

1. tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība vai bezdarbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no ievainojamības viedokļa;

2. zaudējumu esamība;

3.cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību vai bezdarbību (K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 209.lpp.).

Kā vienu no obligātajiem zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumiem teorijā izdala zaudējumu nodarītāja vainu, vaina pati par sevi nav prezumējama, bet gan konkrēti prasītājam pierādāma un pārbaudāma, lietu iztiesājot. Prasītājam jāpierāda, ka konkrētie zaudējumi ir atbildētājas prettiesiskās rīcības tiešs vai netiešs rezultāts.

Tiesību teorijā un tiesu praksē ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai ir vajadzīgi visi zaudējumu piedziņas priekšnoteikumi, kas izriet no Civillikuma 1775.panta (ar kuru prasītājs tajā skaitā pamato savu prasību), un iztrūkstot kādam no šiem priekšnosacījumiem, zūd zaudējumu piedziņas pamats.

Ar lietas materiāliem konstatēts, ka starp atbildētāju un /pers. K/ 1993.gada 15.decembrī tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums par Rēzeknes pilsētas domei piederošā nekustamā īpašuma /adrese/, īri pamatojoties uz Rēzeknes pilsētas domes 01.07.1993.lēmumu.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri"4., 5.pantiem izīrētājs var būt jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas ir dzīvokļa vai dzīvojamās mājas īpašnieks vai valdītājs, kā arī pašvaldība, ja tā atbilstoši likumam "Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" uz likumīga pamata ieguvusi attiecīgo dzīvojamo telpu lietojumā. Valstij vai pašvaldībai piederošas dzīvojamās telpas īres līgumu uz valsts vai pašvaldības institūcijas lēmuma pamata slēdz valdītājs.

Šajā gadījumā atbildētāja, noslēdzot īres līgumu ar /pers. K/, nav rīkojusies prettiesiski, bet likuma "Par dzīvojamo telpu īri" ietvaros, nododot īrniecei dzīvojamās telpas lietošanas tiesības par maksu. Savukārt /pers.K/ saskaņā ar noslēgto Īres līgumu faktiski lietoja nekustamo īpašumu pēc adreses /adrese/, ar visām komunikācijām, iekārtām un citiem ar dzīvokļa lietošanu saistītiem elementiem, kas pieder pie dzīvokļa.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus kopumā, tiesa nekonstatē visus zaudējumu atlīdzības pienākuma priekšnoteikumus attiecībā pret atbildētāju, jo nav pierādīta atbildētājas prettiesiska rīcība, kas radījusi zaudējumus; atbildētājas vaina un cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

Pie nodibinātajiem apstākļiem tiesai nav tiesiska pamata apmierināt prasību un tā ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa :

Pamatojoties uz Civillikuma 1.,1770., 1775., 1779.pantiem, likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 1., 35.pantu, 40.panta pirmo daļu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 1., 2., 3., 4., 6.pantiem , Civilprocesa likuma 93., pantu 193.pantu, 195., 250.^{25}panta, tiesa

n o s p r i e d a:

apdrošināšanas akciju sabiedrības "BTA Baltic Insurance Company", reģistrācijas Nr.40103840140, maza apmēra prasību pret Rēzeknes pilsētas pašvaldību par zaudējumu EUR 772,83 piedziņu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajos gadījumos Latgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rēzeknes tiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas (11.05.2017.).

Tiesnese: